

No 5179.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van de Raad van Beroep der Directe Belastingen I te AMSTERDAM van 30 September 1931, betreffende zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het belastingjaar 1928/1929;

Gezien de stukken;

Gelet op de schriftelijke conclusie van den Procureur-Generaal, strekkende tot verwerping van het beroep;

Overwegende dat belanghebbende, die voor het belastingjaar 1 Mei 1928 - 30 april 1929 in afwijking van zijne aangifte in de Inkomstenbelasting was aangeslagen naar een zuiver inkomen van f 12.000, zich met een bezwaarschrift tegen dezen aanslag heeft gewend tot den Inspecteur der Directe Belastingen te W die bij beschikking van 21 Mei 1929 den aanslag is gehandhaafd;

dat belanghebbende zich toen heeft gewend tot den Raad van Beroep voornoemd, die in de bestreden uitspraak heeft vastgesteld:

"dat belanghebbende in een door hem ondertekend en ter inspectie ingeleverd aangiftebiljet voor het belastingjaar 1928/1929 als beroep heeft opgegeven koopman en makelaar en als zuiver inkomen heeft ingevuld f 2331.92, en ter summiere aanduiding van de bestanddeelen van dat inkomen onder punt 18 sub g (winst, aandeel in winst of overwinst) heeft vermeld f 2331.92; dat belanghebbende voorts op denzelfden dag, dat hij het aangiftebiljet heeft ingeleverd, een aantal kantoorboeken en bescheiden waaruit van zijn inkomen kon blijken, ter vernietiging heeft gezonden aan de firma A, die deze stukken inderdaad heeft vernietigd;"

dat belanghebbende ter bestrijding van een betoog van den Inspecteur, dat ten deze artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting toepasselijk zou zijn en hij de onjuistheid van den aanslag zou hebben aan te toonen, met een beroep op bovenstaande feiten heeft beweerd, dat hij overeenkomstig hoofdstuk VIII der Wet de

vereischte aangifte zou hebben gedaan en evenmin kan worden aangenomen, dat hij in eenig opzicht niet zou hebben voldaan aan de ingevolge de artikelen 70 of 74 der Wet op hem rustende verplichtingen tot het verleen van inzage van boeken of bescheiden;

dat de Raad van Beroep hieromtrent heeft overwogen:

"dat hij op grond der zoeven vermelde feiten tot de overtuiging is gekomen, dat belanghebbende's aangifte niet voldoet aan den eisch der wet, met name in artikel 49 gesteld, van te zijn geschied naar waarheid, immers deze aangifte is geschied met de wetenschap van de onjuistheid daarvan;

"dat weliswaar belanghebbende. als reden, waarom hij zijn boeken en bescheiden deed vernietigen, heeft opgegeven dat hij dezelve niet meer nodig meende te hebben, doch de Raad uit het feit, dat bedoelde vernietiging plaats vond terstond na het doen van aangifte, de overtuiging heeft bekomen dat belanghebbende met die vernietiging slechts, althans in de eerste plaats, bedoelde te doen verdwijnen de bewijzen zijner met wetenschap van de onjuistheid daarvan gedane aangifte;

"dat mitsdien inderdaad de bovengemelde aanslagen naar het voorschrift van artikel 80 in stand behooren te blijven zoo niet, den Raad is gebleken dat en in hoever dezelve onjuist zijn;"

waarop, daar zulks den Raad niet was gebleken, de beschikking van den Inspecteur is gehandhaafd;

Overwegende dat tegen deze uitspraak als middel van cassatie is aangevoerd:

Schending of verkeerde toepassing van artikel 80 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 en van artikel 16 der Wet van 19 December 1914 (Staatsblad No 564), tot toelichting waarvan is betoogd, dat volgens artikel 80 de door de Administratie gestelde aanslag gehandhaafd blijft in zoverre den Raad van de onjuistheid daarvan niet is gebleken, indien de volgens hoofdstuk VIII vereischte aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting van artikel 70 of 74, waarop dan in den breede wordt uiteengezet, dat zich geen dezer gevallen zou voordoen;

Overwegende hieromtrent:

dat de vraag of ten deze door belanghebbende in strijd zou zijn gehandeld met eene in artikel 70 of 74 hem opgelegde verplichting niet behoeft te worden nagegaan, wijl de Raad in de bestreden uitspraak niet heeft aangenomen, dat dit het geval zou zijn, doch dat de toepasselijkheid van artikel 80 enkel is aanvaard, op grond dat belanghebbende niet zou hebben voldaan aan den in artikel 49 der wet gestelden eisch van eene aangifte naar waarheid, daar toch de aangifte zou zijn geschied met de wetenschap van hare onjuistheid;

dat nu voorzeker niet mag worden aangenomen, dat de volgens hoofdstuk VIII vereischte aangifte niet is geschied bloot omdat daarin eenige onjuistheid voorkomt of deze aangifte niet geheel volledig is, maar dat zulks wèl het geval is, wanneer de aangifte in strijd met den in artikel 49 gestelden eisch opzettelijk onjuist is gedaan, dat is: geschied met de wetenschap, dat de daarin vermelde opgave van de inkomsten uit een bron van inkomen in strijd is met de waarheid;

dat waar de Raad nu aanneemt, dat dit ten deze het geval is, en hij zulks op grond der bovenvermelde overweging betreffende het vernietigen der boeken kon en mocht aannemen, ook terecht is beslist, dat de in hoofdstuk VIII vereischte aangifte niet is gedaan en de juistheid dezer beslissing als van feitelijken aard niet met vrucht in cassatie kan worden bestreden;

dat derhalve de Raad op gronden, die de uitspraak kunnen dragen, de toepasselijkheid van artikel 80 aannemende den aanslag moest handhaven, nu hij van oordeel was, dat belanghebbende er niet in was geslaagd om de onjuistheid daarvan aannemelijk te maken;

dat het middel derhalve niet tot cassatie kan leiden;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heiren Segers, Vice-President, Kirberger, Polak, Van Woudenberg Hamstra en Nypels, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den zeventienden Februari 1932, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Somer.

Somer

Segers